

týmž způsobem na nabídku sázení po internetu i na nabídku prostřednictvím tradičních kanálů, je třeba posoudit zásah do volného pohybu služeb z pohledu omezení pro dotčené odvětví jako celek.

(¹) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln — Německo) — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler v. Finanzamt Bonn-Innenstadt

(Věc C-262/09) (¹)

(„Volný pohyb kapitálu — Daň z příjmů — Osvědčení o korporální dani skutečně odvedené z dividend zahraničního původu — Zamezení dvojímu zdanění dividend — Sleva na dani u dividend vyplácených společnostmi rezidenty — Důkazy vyžadované ohledně započitatelné zahraniční daně“)

(2011/C 252/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobci: Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler

Žalovaný: Finanzamt Bonn-Innenstadt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Köln — Výklad článku 56 a čl. 58 odst. 1 písm. a) a odst. 3 ES, jakož i zásad efektivity a užitečného účinku — Výplata dividend společností usazenou v prvním členském státě osobě povinné k dani v druhém členském státě — Slučitelnost režimu druhého členského státu, upravujícího daň z příjmu, který jednak stanoví „započtení daně“ ve výši 3/7 hodnoty dividend před zdaněním, ačkoli korporální daň, kterou jsou zatíženy tyto dividendy nelze prakticky stanovit u společnosti usazené v jiném členském státě, a který dále podmiňuje toto „započtení daně“ předložením osvědčení o korporální dani vystaveného podle jejího daňového práva, ačkoli není prakticky možné, aby jej osoba povinná k dani předložila ohledně společnosti usazené v jiném členském státě, s právem Společenství

Výrok

1) Při výpočtu částky slevy na dani, na kterou má nárok akcionář s neomezenou daňovou povinností v členském státě ve vztahu k dividendám vypláceným kapitálovou společností usazenou v jiném členském státě, brání články 56 ES a 58 ES v případě nepředlo-

žení důkazů vyžadovaných právními předpisy prvně uvedeného členského státu použití takového ustanovení, jako je § 36 odst. 2 druhá věta bod 3 zákona o dani z příjmu (Einkommensteuergesetz) ze dne 7. září 1990, ve znění zákona ze dne 13. září 1993, na základě něhož se korporální daň zatěžující dividendy zahraničního původu započte na daň z příjmu akcionáře ve výši zlomku korporální daně, kterou je nutné odvést z dividend, jež jsou vypláceny společností prvního členského státu, před zdaněním.

Výpočet slevy na dani musí být proveden podle daňové sazby, kterou jsou rozdělované zisky zdaňovány z titulu korporální daně použitelné na společnost vyplácející dividendy podle práva členského státu, v němž je usazena, aniž však částka, která má být započtena, může převýšit částku daně z příjmu, kterou je nutné odvést z dividend vyplácených akcionáři v členském státě, v němž má tento akcionář neomezenou daňovou povinnost.

2) Pokud jde o míru přesnosti, kterou musí splňovat důkazy vyžadované pro účely získání slevy na dani ve vztahu k dividendám vypláceným kapitálovou společností usazenou v jiném členském státě, než je stát, ve kterém má příjemce neomezenou daňovou povinnost, brání články 56 ES a 58 ES použití takového ustanovení, jako je § 36 odst. 2 druhá věta bod 3 čtvrtá věta písm. b) zákona o dani z příjmu (Einkommensteuergesetz) ze dne 7. září 1990, ve znění zákona ze dne 13. září 1993, na základě něhož musí být míra podrobnosti, jakož i forma předložení důkazů, které má podat takový příjemce dividend, totožné s těmi, které jsou vyžadovány, pokud je společnost vyplácející dividendy usazena v členském státě zdanění tohoto příjemce.

Daňové orgány posledně uvedeného členského státu jsou oprávněny vyžadovat od uvedeného příjemce, aby předložil doklady, které jim umožní zřetelně a přesně ověřit, zda podmínky pro získání slevy na dani stanovené vnitrostátními právními předpisy jsou splněny, aniž mohou provést odhad uvedených slevy na dani.

3) Zásada efektivity brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava vyplývající z § 175 odst. 2 druhé věty daňového zákoníku (Abgabenordnung) ve znění zákona k provedení směrnic Evropské unie do vnitrostátního daňového práva a o změně dalších předpisů (Gesetz zur Umsetzung von EU-Richtlinien in nationales Steuerrecht und zur Änderung weiterer Vorschriften) ve spojení s čl. 97 odst. 9 třetím pododstavcem uvozovacího zákona k daňovému zákoníku (Einführungsgesetz zur Abgabenordnung) ze dne 14. prosince 1976, ve znění změn, která se zpětným účinkem a aniž je stanoveno přechodné období, neumožňuje získat zápočet zahraniční korporální daně zatěžující dividendy vyplácené kapitálovou společností usazenou v jiném členském státě, na základě předložení buď osvědčení o této dani, jež je v souladu s právními předpisy členského státu, v němž má příjemce těchto dividend neomezenou daňovou povinnost, nebo na základě dokladů, které umožňují daňovým orgánům tohoto členského státu zřetelně a přesně ověřit, zda podmínky získání daňového zvýhodnění jsou splněny. Předkládajícímu soudu přísluší určit, jaká je přiměřená lhůta pro předložení uvedeného osvědčení nebo uvedených dokladů.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.